U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci **žalobce Z. K.**, bytem Středová 4786, Zlín, proti **žalovanému Českému telekomunikačnímu úřadu,** se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 9. 5. 2002 č.j. 8710/2002-603,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 10. 7. 2003, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 7. 2003, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 9. 5. 2002 č.j. 8710/2002-603, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 18. 1. 2002 zn. 177542/2001-6371, jímž byla žalobci uložena povinnost uhradit společnosti R.M., a. s. dlužnou částku ve výši 22 120,80 Kč s příslušenstvím za poskytnuté telekomunikační služby u mobilní telefonní stanice č. 603 496 785, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce v žalobě namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě pouhého tvrzení společnosti R.M., a. s., které nebylo podloženo žádnými důkazy. Žalobce se dále domnívá, že dluh nezavinil a že naopak dluh vznikl z důvodů nekorektní práce společnosti R., a. s. Proto žalobce žádá o objektivní zjištění celé věci.

V dané věci správní orgány rozhodovaly k návrhu společnosti R., a. s. ve věci sporu o povinnost žalobce k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb podle § 95 bod. 8 písm. d) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích. Tuto věc je třeba považovat za věc spadající do práva soukromého, neboť je zde rozhodováno správními orgány o povinnosti vyplývající ze závazkového právního vztahu, který se řídí zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Jedná se tedy o obchodněprávní smluvní vztah, který spadá evidentně pod právo soukromé. Soukromé právo vyžaduje vyšší stupeň soudní ochrany, než jaký mu byl poskytován ve správním soudnictví do 31. 12. 2002, proto zákonodárce stanovil v § 68 písm. b) s. ř. s., že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. Počínaje

1. 1. 2003 takové věci na základě podané žaloby projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení podle nové části páté občanského soudního řádu (ve znění zákona č. 151/2002 Sb.) Tato nová právní úprava poskytuje soukromým právům větší ochranu. Soud neprovádí jen přezkum správního rozhodnutí s možností v případě zjištěné nezákonnosti toliko takové rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k novému projednání, ale je povolán k tomu, aby v případě, kdy dospěje k závěru, že o věci mělo být rozhodnuto jinak než rozhodl správní orgán, sám o věci rozhodl a nahradil tak rozhodnutí správního orgánu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Tímto rozhodnutím je řízení ve správním soudnictví skončeno; soud poučuje žalobce o následcích tohoto odmítnutí žaloby a o možnosti domáhat se novou žalobou rozhodnutí v občanském soudním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.
Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. Podá-li žalobce v této lhůtě žalobu u příslušného soudu, platí, že řízení o ní je zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla žaloba tímto rozhodnutím odmítnutá.

V Brně dne 14. 8. 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu